

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 27 lipca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Maja Snopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2022 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie w trybie art. 15 zzs¹ ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu (...)

sprawy z odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 13 maja 2021 r., znak: (...)

o świadczenie rehabilitacyjne

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...) z dnia 13 maja 2021 roku w ten sposób, iż przyznaje powodowi A. M. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 12 miesięcy.

UZASADNIENIE

Powód A. M. wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmawiającej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że nie zgadza się z decyzją ZUS i powołał się na swój stan zdrowia.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji podnosząc, że lekarz orzecznik ZUS orzekł, że stan zdrowia powoda nie uzasadnia przyznania mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

W toku postępowania

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód od 31 sierpnia 2020 roku do 28 lutego 2021 roku był niezdolny do pracy z powodu choroby.

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 24 marca 2021 roku i orzeczeniem Komisji Lekarskiej z 4 maja 2021 roku ustalono, iż powód nie jest niezdolny do pracy.

Decyzją z dnia 13 maja 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił powodowi prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Dowód: akta ZUS – w załączeniu

Powód po wyczerpaniu zasiłku chorobowego był niezdolny do pracy i kwalifikował się do przyznania świadczenia rehabilitacyjnego na okres 12 miesięcy. U powoda występowała niestabilność przednia prawego stawu kolanowego i oczekiwał na leczenie operacyjne. Praca wykonywana przez powoda wymaga dobrej sprawności fizycznej kończyn dolnych oraz pełnej stabilności stawów kolanowych, stwierdzone u powoda zmiany pourazowe kolana prawego były przeciwwskazaniem do wykonywania pracy fizycznej. Powód rokuje odzyskanie zdolności do pracy.

Dowód: opinia biegłego ortopedy k. 39-42, 63-65, 91-93

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z art. 18 ust 1 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy. Jednocześnie przysługuje ono przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy (art. 18 ust. 2 ustawy).

Bezspornym było, że w okresie od 31 sierpnia 2020 roku do 28 lutego 2021 roku powód był niezdolny do pracy z powodu choroby. Spornym pozostało, czy po zakończeniu zasiłku chorobowego powód odzyskał zdolność do pracy.

W sprawie dopuszczono dowód z opinii biegłego ortopedy, który wskazał w opinii, że powód po wyczerpaniu zasiłku chorobowego był niezdolny do pracy i kwalifikował się do przyznania świadczenia rehabilitacyjnego na okres 12 miesięcy. Biegły wskazał, że u powoda występowała niestabilność przednia prawego stawu kolanowego i oczekiwał na leczenie operacyjne, zaś praca wykonywana przez powoda wymaga dobrej sprawności fizycznej kończyn dolnych oraz pełnej stabilności stawów kolanowych, stwierdzone u powoda zmiany pourazowe kolana prawego były przeciwwskazaniem do wykonywania pracy fizycznej. Powód rokuje odzyskanie zdolności do pracy. Biegły podkreślił, że powód nie ma wpływu na terminy przyjęcia do szpitala, zaś oczekiwanie na operację nie powoduje odzyskania zdolności do pracy.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii biegłego jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn dla których opinia ta miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. Ponadto opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych. ZUS złożył zastrzeżenia do opinii i biegły ustosunkował się do tych zastrzeżeń, udzielając wyczerpującej odpowiedzi w opinii uzupełniającej. Opinia i opinie uzupełniające biegłego wyczerpująco udzieliły odpowiedzi na pytania i są wystarczające do ustalenia czy powód był zdolny do pracy. Wskazać należy, że zastrzeżenia ZUS złożone do opinii uzupełniającej były tożsame w treści jak wcześniejsze zastrzeżenia. ZUS podnosi, że niezasadnym było przyznanie powodowi świadczenia rehabilitacyjnego w okresie oczekiwania na operację. Ze stanowiskiem takim nie można się zgodzić. Powód po wyczerpaniu zasiłku chorobowego nie odzyskał zdolności do pracy, co biegły podkreślił w opinii i opiniach uzupełniających, wskazał także, że zmuszanie powoda do wykonywania pracy fizycznej z niestabilnością prawego stawu kolanowego wiązałoby się z ryzykiem uszkodzenia pozostałych struktur kolana, co mogłoby wpłynąć na pogorszenie wyniku zaplanowanego leczenia operacyjnego i w najgorszym wypadku spowodować brak możliwości odzyskania zdolności do pracy. Biegły podkreślił także, że powód nie ma wpływu na okres oczekiwania na operację. Skoro leczenie powoda wymagało oczekiwania na zabieg operacyjny, to zasadnym jest przyznanie na ten okres świadczenia rehabilitacyjnego, gdyż jak podkreślił biegły - w okresie oczekiwania powód nie odzyskał zdolności do pracy. Odmienna sytuacja byłby, gdyby powód w okresie oczekiwania na zabieg operacyjny odzyskał zdolność do pracy, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Tym samym nie uznano za zasadne dalszych zastrzeżeń ZUS i pominięto wniosek o dowód z opinii innego biegłego ortopedy. Wobec treści opinii biegłego ortopedy pominięto także dowód z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. należało zmienić zaskarżoną decyzję.